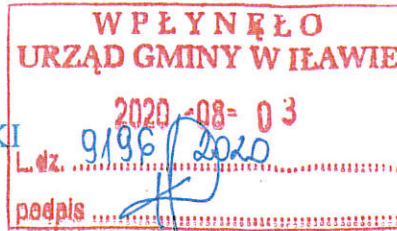

WOJEWODA
WARMIŃSKO - MAZURSKI

PN.4131.276/2020

Olsztyn, dnia 30 lipca 2020 r.

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r., poz. 713), stwierdzam nieważność § 2 uchwały nr XIX/176/20 Rady Gminy Iława z dnia 26 czerwca 2020 r. w sprawie wyrażenia zgody na utworzenie dwóch miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli nad jeziorem Jeziorak w miejscowości Siemiany, w gminie Iława.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa we wstępie, która wpłynęła do tutejszego organu w dniu 30 czerwca 2020 r., Rada Gminy Iława, powołując jako podstawę art. 18 ust. 2 pkt 15), art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz.U. z 2020 r., poz. 310 z późn.zm.), wyraziła zgodę na utworzenie dwóch miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli nad jeziorem Jeziorak, w miejscowości Siemiany, na części działki 343 oraz 4/4 w obrębie Siemiany gmina Iława. Obszar miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli, Rada określiła podając współrzędne punktów załamania granic miejsc.

Organizatorem pierwszego z miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli (określonego w § 1 przedmiotowej uchwały), pozostawało Stowarzyszenie Pomocy Rodzinie „Promyk”, ul. Pogodna 8, 82 – 500 Kwidzyn. Sezon kąpielowy dla tego miejsca, określono od 3 lipca 2020 r. do 28 lipca 2020 r., a zatem – na okres 26 dni.

Organizatorem drugiego z miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli (określonego w § 2 przedmiotowej uchwały), ma być Ośrodek Profilaktyki Społecznej „Promyk”, ul. Pogodna 8, 82 – 500 Kwidzyn. Sezon kąpielowy dla tego miejsca, określono od 29 lipca 2020 r. do 18 sierpnia 2020 r., czyli na okres 21 dni.

Analiza oznaczenia miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli prowadzi do wniosku, że miejsce wskazane w § 1 uchwały i miejsce wskazane w § 2, są tożsame (jest to ten sam obszar). Przedmiotowy obszar, wedle postanowień uchwały, ma być wykorzystywany jako okazjonalne miejsce do kąpeli, przez 47 dni w roku 2020.

Podstawę prawną do podjęcia uchwały w sprawie wyrażenia zgody na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli, stanowi przepis art. 39 ust. 1 ustawy Prawo wodne, zgodnie z którym, w przypadku gdy nie jest uzasadnione utworzenie kąpieliska, rada gminy może wyrazić, w drodze uchwały będącej aktem prawa miejscowego, zgodę na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli, funkcjonującego przez okres nie dłuższy niż 30 dni w roku kalendarzowym, określając sezon kąpielowy dla miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli. Zgodnie z art. 39 ust. 7 ustawy, projekt uchwały w sprawie wyrażenia zgody na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli wraz z wnioskiem organizatora i dokumentami, o których mowa w art. 39 ust. 4 ustawy, wójt, burmistrz lub prezydent miasta przekazuje do zaopiniowania Wodom Polskim, właścicielowi wód oraz właściwemu organowi Inspekcji Ochrony Środowiska i państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu.

Zgodnie z unormowaniami ustawy Prawo wodne, przez cały sezon kąpielowy (który może trwać od 1 czerwca do 30 września), funkcjonować może jedynie kąpielisko

w rozumieniu przepisów ustawy. Natomiast miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpiel, może być użytkowane w czasie nie dłuższym niż 30 dni mieszczącym się w tym przedziale.

W toku postępowania nadzorczego, Wójt Gminy Ława złożył dokumenty dotyczące podjęcia badanej uchwały, w tym w szczególności wnioski pochodzące od organizatorów, ubiegających się o wyrażenie zgody. Wynika z nich, że zarówno miejsce, o którym mowa w § 1 uchwały, jak również miejsce określone w jej § 2, będzie służyło uczestnikom obozu, organizowanego przez Stowarzyszenie Promyk. Zbieżne są także dane kontaktowe (adres siedziby, nr. telefonu), wskazane w obu wnioskach. W konsekwencji, usprawiedliwiona pozostaje konkluzja, że dwa miejsca okazjonalnie wykorzystywane do kąpiel, służyć będą na potrzeby jednego organizatora wypoczynku letniego.

Wójt Gminy Ława podkreślił, że zarówno w tytule uchwały, jak i w postanowieniach § 1 i § 2 uchwały, w sposób wyraźny znalazły się zapisy mówiące o dwóch miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpiel, obszary obejmujące każde z tych miejsc, zostały w sposób precyzyjny wyznaczone, tj. - określono współrzędne punktów załamania obu odrębnie położonych (ulożonych) miejsc.

Organ nadzoru nie podziela argumentacji dotyczącej odrębności objętych uchwałą miejsc. Przeczą temu zawarte w treści uchwały oraz w treści złożonych wniosków, opisy dotyczące położenia i powierzchni oraz linii brzegowej miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpiel.

W tych okolicznościach, organ nadzoru stwierdził, że badana uchwała Rady Gminy Ława, stanowi w swej istocie wyrażenie zgody na utworzenie jednego miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpiel, na czas przekraczający okres dopuszczony ustawą. Bez znaczenia pozostaje, że uchwała, w aspekcie formalnym, wskazuje różne podmioty, które miałyby pełnić funkcję organizatora. Ponadto, w ocenie organu nadzoru, możliwość utworzenia tymczasowego miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpiel, ustawodawca wiąże z konkretnym obszarem, nie zaś z podmiotem prowadzącym obiekt.

W konsekwencji, wyrażenie zgody na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpiel – jak w § 1 przedmiotowej uchwały (na okres 26 dni), wyczerpuje upoważnienie Rady Gminy do stanowienia w tym przedmiocie, na okres przekraczający dni 4. Oznacza to konieczność wyeliminowania z obrotu prawnego § 2 uchwały.

Nie bez znaczenia pozostaje, że analiza dotychczasowych uchwał Rady Gminy Ława, podejmowanych w przedmiocie wyrażenia zgody na utworzenie miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpiel, prowadzi do wniosku, iż na obszarze będącym przedmiotem badanej uchwały, miejsca okazjonalnie wykorzystywane do kąpiel były tworzone w sposób analogiczny, już w latach ubiegłych. Powyższe, w ocenie organu nadzoru, dodatkowo wskazuje na potrzebę i zasadność ustanowienia na tym obszarze kąpieliska stałego.

Coroczne organizowanie miejsca okazjonalnie przeznaczonego do kąpiel, w tej samej lokalizacji, na okres przekraczający 30 dni w roku, stanowi obejście przepisów ustawy Prawo wodne i w sposób istotny narusza art. 39 tej ustawy.

W ocenie organu nadzoru, wyrażenie zgody na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpiel, na gruncie ustawy Prawo wodne, nie może być dowolne. Rada gminy może wyrazić zgodę, jedynie w sytuacjach wyjątkowych, w których konieczne będzie zorganizowanie określonej formy rekreacji związanej z kąpielą, a nie będzie uzasadnione utworzenie kąpieliska stałego. W szczególności – wyjątkowość taka, obejmuje sytuacje, których nie dało się przewidzieć i nie mogłyby one podlegać długotrwałej procedurze związanej z tworzeniem kąpieliska. Okoliczności sprawy, w tym także analogiczne uchwały podejmowane w latach ubiegłych, zdają się przemawiać za tym, że w przedmiotowym przypadku, taka wyjątkowość nie występuje.

Jak wynika z treści uzasadnienia ustawy Prawo wodne, która wprowadza rozróżnienie „kąpielisk” i „miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli”, organizowanie funkcjonujących uprzednio tzw. „miejsc wykorzystywanych do kąpeli” stanowiło wybieg organizatorów przed zorganizowaniem kąpielisk, ze względu na określone w przepisach wysokie wymagania, które mają zapewnić kompleksowy nadzór nad jakością wody w kąpielisku, prowadzony nie tylko przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, ale przede wszystkim przez organizatora. Początkowo – jak wskazuje ustawodawca, „miejsca wykorzystywane do kąpeli” miały za sprawą woli i możliwości organizatorów podnosić swój status i zostać przekształcone w kąpieliska, jednak w praktyce okazało się, że organizatorzy kąpielisk, które nie spełniają wysokich kryteriów, by mogły funkcjonować, zamykają je na rzecz „miejsc wykorzystywanych do kąpeli”. W celu przeciwdziałania temu zjawisku, w celu zapewnienia bezpieczeństwa zdrowotnego wszystkim osobom korzystającym z tej formy rekreacji, dla sytuacji wyjątkowych – w projekcie określonych jako „miejsca okazjonalnie wykorzystywane do kąpeli” dano możliwość organizowania tej formy wypoczynku, jednakże w ograniczonym zakresie, tak aby organizatorzy, w sytuacjach w których mogą utworzyć kąpielisko – nie uchylali się od tego obowiązku.

Przyjęcie w tym względzie innego stanowiska prowadziłoby do akceptacji praktyk polegających na obchodzeniu prawa poprzez tworzenie miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli, zamiast regularnych kąpielisk. Tak utworzone miejsca, mogłyby funkcjonować przez cały sezon kąpielowy, a przepis przewidujący funkcjonowanie przez okres nie dłuższy niż 30 dni byłby pozbawiony znaczenia prawnego. Nie sposób zatem podzielić argumentacji organów gminy, z której wynika, że w przedmiotowym przypadku, zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy Prawo wodne, pozostawało podjęcie kwestionowanej uchwały, gdyż przepis ustawy, dla możliwości wyrażenia (zgodnej z prawem) zgody na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli, wyraźnie przewiduje konieczność spełnienia łącznie dwóch warunków, z których pierwszy oznacza brak konieczności organizacji kąpieliska stałego (dla sytuacji incydentalnych, jak mn. obozy letnie), natomiast drugi wprowadza ograniczenie czasowe w funkcjonowaniu tak utworzonego miejsca do kąpeli.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko – Mazurskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Otrzymują :

- Przewodniczący Rady Gminy Iława
- Wójt Gminy Iława

wz. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego

Aleksander Socha
II Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski